Endrőd, 1910. február 18.– Budapest, 1993. március 14.

Szülei középparaszti gazdaságot mondhattak magukénak Endrődön. Alapfokú iskoláit Endrődön végezte, majd kö-vetve bátyját, Kecskeméten először a katolikus, az-után a református gimnáziumban folytatta tanul-mányait. Érettségi vizsgát a budapesti Werbőczy Gimnáziumban tett. Jogásznak készült, ezért be-iratkozott a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemre, két szemesz-tert el is végzett, de Rózsahegyi Kálmán tanácsára pályát változtatott. A gimnázium utolsó esztende-jében megkezdett színművészeti tanulmányokat folytatatta, 19 évesen leszerződött a Pécsi Nemzeti Színházhoz. Innen a Belvárosi Színház-hoz került, ahol nem jutott mindjárt sze-rephez; ezért és magánéleti csalódása miatt, 1931-ben elindult Franciaországba. Elő-ször Nancyban, azután Párizsban jogot tanult, majd 1935-ig beutazta a világot. Franciaországot elhagyva Algír-ba, Csádba, Marokkóba vetette a sors. A Kanári-- szigetekről, úgy tervezte, Spanyol Guineába megy, de vállalkozása kudarcba fulladt. Libéria, Szenegál városainak érintése után jezsuita szerzetes testvére révén próbált beutazási és munkavállalási enge-délyt szerezni Brazíliába. Las Palmasban tartóz-kodva kapta kézhez fivére otthoni munkale-hetőséggel is kecsegtető, hazahívó levelét. Az "agitátori" és szervezői képességek birtokában a visszatérés mellett dön-tött, mivel testhezálló feladatnak látszott a Kerkai páter által felajánlott munkatársi szerepkör az ép-pen akkor Szegeden induló katolikus paraszt-ifjúsági mozgalomban. 1935 őszétől a Katolikus Agrárifjúsági Legényegyletek Országos Titkársága munkatársa, majd főtitkára; Kerkai Jenővel és Farkas Györggyel együtt sikerült az egész országban útjára indítani a mozgalmat. 1940. október 1-jétől az első állandó magyarországi katolikus népfőiskola alapító igazgatója Érden. Azoknak a megbeszéléseknek is résztvevője volt, amelyek végül elvezettek a Kereszténydemokrata Néppárt 1944. őszi megalakulásához. 1944. október 31-én ő a KDNP, Nagy Töhötöm páter pedig a KALOT képviseletében kelt útra, hogy a katolikus politikai mozgalmak fennmaradása érdekében közvetlenül felvegyék a kapcsolatot a szovjet katonai parancsnoksággal, és hiteles információkat adjanak nekik a magyar katolikusok reformszervezkedéseiről. Gyöngyösön és Miskolcon keresztül decemberben eljutottak Debrecenbe. Küldetésük során számos alkalommal kihallgatták őket, míg végül R. J. Malinovszkij marsall előtt is elmondhatták jövetelük célját. 1944. decemberben, az Ideiglenes Nemzetgyűlés színhelyén a mozgalom újraindításával kapcsolatos teendők és az új pártprogram megfogalmazása kötötték le idejét. Az ő neve alatt jelent meg Szegeden az új helyzetben eligazító Indul a KALOT című kiadvány. Részt vett a demokratikus magyar hadsereg toborzásában, és járta az országot, hogy felélessze a korábbi katolikus csoportokat. Budapestre érkezése után bekapcsolódott a Kereszténydemokrata Néppárt központi szervezésébe, gróf Pálffy József egyik titkára, de a kettejük közötti politikai nézetkülönbség miatt együttműködésük csakhamar véget ért. A párton belüli szakadást követően visszahúzódott a KALOT-ba, minden idejét a szervezési feladatoknak szentelte. A KALOT 1946. júliusi felosztatása után nem értett egyet a mozgalom más néven – Katolikus Parasztifjúsági Szövetség – történő újraindításával. A gazdálkodói életformát választva vidékre költözött, a gyakorlatban próbálta megvalósítani mindazt, amit a katolikus népfőiskolákon tanítottak. 1947 nyarán, Hajdúnánáson kérték fel, hogy vállaljon képviselő-jelöltséget a Demokrata Néppárt színeiben. Augusztus 31-én a Pest megyei listán szerzett mandátumot.

1947. december 12-étől az MFP mandátumainak megsemmisítése folytán keletkezett országos listás mandátumával folytatta a törvényhozói munkát. Képviselősége kezdetén a rendőrség államvédelmi osztályának beosztottjai megpróbálták rávenni, hogy szolgáltasson információkat a Demokrata Néppártról, valamint az Actio Catholicáról. Megfenyegették, hogy amennyiben nem hajlandó belső információk kiadására, el fogja veszíteni mandátumát. Erre valóban sor került, 1948. júniusban összeférhetetlenségi bejelentést tettek ellene, mivel egy „fasiszta sajtótermékként” nyilvántartott lapot, a KALOT Forrás-Tár című kiadványát 1940–1942-ben felelős szerkesztőként jegyezte. Az illetékes parlamenti bizottság 1948. július 1-jén az összeférhetetlenség kimondását indítványozva leszögezte, hogy múltbeli tevékenysége ellenére „nem tekinti a demokrácia ellenségének”. Miután képviselői megbízatásától július 7-én formálisan is megfosztották, teljesen visszavonult a politikától, családjával együtt Hunya községbe költözött. 9 kat. hold birtokán megkísérelte megteremteni a maga Kert-Magyarországát; gyümölcsfaültetésbe kezdett, gazdatársait szövetkezet alakítására akarta rávenni. Kezdeményezései a falu tanácsi vezetőinek ellenállásába ütköztek. Az 1950-es években kulákká nyilvánították, arra kényszerült, hogy földjét felajánlja az államnak. Endrődre költöztek a szüleihez, a megmaradt családi gazdaság jövedelméből, valamint alkalmi mezőgazdasági munkákból – rizsöntözés, faiskola-gondozás – tartotta el gyermekeit. Az 1956. októberi forradalom kitörésének híre lakóhelyén érte. Többen megkísérelték bevonni a helyi eseményekbe, de korábbi politikai tapasztalatai alapján nem vállalt semmilyen szerepet, azt kivéve, hogy megpróbált élelmiszert vinni Budapestre; teherautójukat Szolnoknál visszafordították. Az 1950-es évek végén családjával visszaköltözött Budapestre. Kezdetben villanyszerelő segédmunkásként dolgozott a Fővárosi Ingatlankezelő Vállalatnál, majd az egykori érdi népfőiskolás, Dobi István, az Elnöki Tanács akkori elnöke segítségével a répcelaki Szénsavtermelő Vállalatnál helyezkedett el, propagandista és piackutató lett. 1976 decemberében kiállítás-rendezőként innen vonult nyugállományba. 1983 áprilisában a Hazafias Népfront keretein belül megalakult Népfőiskolák Baráti Köre alelnökévé választották. 1989. március 17-én Keresztes Sándor és Matheovits Ferenc mellett az ő neve szerepelt azon a közleményen, amelyben bejelentették a Kereszténydemokrata Néppárt újjáalakulását. A párt intézőbizottsági tagjaként aktívan részt vett az újjászervezésben. 1991-ben a KDNP Barankovics-emlékéremmel ismerte el munkáját.